

ภาคผนวก

Molecular fluorescence and Phosphorescence

1 ประวัติของ Luminescence (33)

Luminescence analysis เป็นวิธีการทางเคมีวิเคราะห์หนึ่งที่ใช้กันมานานแล้ว ในปี ค.ศ. 1565 Monards ได้พบปรากฏการณ์ luminescence จากการสกัด Ligirium nephiticium ซึ่งพบว่ามีแสงเรืองออกมา ปี ค.ศ. 1833 Sir David Brewster พบว่าคลอโรฟิลล์ (chlorophyll) เมื่อถูกกับแสงอาทิตย์จะเรืองแสงสีแดง ต่อมาในปี ค.ศ. 1852 Sir G.G. Stokes ได้อธิบายถึงกลไกของกระบวนการเกิดการดูดกลืนและคายพลังงานแสงของสารบางชนิด และเรียกการเรืองแสงแบบนี้ว่า fluorescence มาจากคำว่า fluorspar ซึ่ง เป็นแร่ที่สามารถเรืองแสงเป็นสีน้ำเงินขาว (เป็นคำ Latin fluo = to flow และ spar = a rock) ตั้งแต่นั้นมา มีผู้ศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับ luminescence มากขึ้น ในปลายศตวรรษที่ 19 มีผู้พบว่าสารประกอบอินทรีย์ที่เป็น non-biological เมื่อมีการดูดกลืนพลังงานแสงแล้วสามารถเรืองแสงได้ เช่นเดียวกับพวกสิ่งมีชีวิต มีผู้สนใจเกี่ยวกับ luminescence และนำมาประยุกต์เพื่อใช้ประโยชน์ทางเคมีวิเคราะห์ มากขึ้นจนกระทั่งทุกวันนี้

2 ชนิดของ Luminescence

เมื่อโมเลกุลของสารใด ๆ ได้รับความกระตุ้นแม่เหล็กไฟฟ้าจาก แหล่งผลิตแสงจะทำให้เกิดการรอนในโมเลกุลเปลี่ยนระดับพลังงานไปสู่ระดับพลังงาน ที่สูงขึ้น (excited state) ซึ่งไม่เสถียรจะกลับไปสู่ระดับพลังงานเดิม (ground state) โดยคายพลังงานในรูปแสงซึ่งมีความยาวคลื่นต่าง ๆ กัน (UV, VIS, IR) ขึ้นอยู่กับชนิดและธรรมชาติของสารที่ใช้อยู่ แสงที่คายออกมานี้เรียกว่า lumi-

nescence luminescence จำแนกออกเป็นชนิดต่าง ๆ ตามวิธีที่ดูดกลืนพลังงาน จาก excitation source ต่าง ๆ กันและการคายพลังงานของ excited molecules ดังนี้คือ

1. Photoluminescence เป็นการเรืองแสงที่เกิดเมื่อโมเลกุลของสารใด ๆ ทำปฏิกิริยาร่วมกับ photon ของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (เช่น แสง UV หรือ VIS) อิเล็กตรอนในโมเลกุลจะเปลี่ยนระดับพลังงานไปอยู่ที่ excited state ในระยะเวลาหนึ่งแล้วเปลี่ยนสภาวะพลังงานสู่ ground state โดยคายพลังงานแสงออกมา เรียกว่า Photoluminescence ถ้าโมเลกุลคายพลังงานออกมาทันทีทันใด ในขณะที่เกิด excitation จาก $S \rightarrow S_0$ หรือ G ระยะเวลาที่เกิดการเรืองแสงเป็น $10^{-9} - 10^{-7}$ วินาที ปรากฏการณ์นี้เรียกว่า fluorescence
ถ้าโมเลกุลกลับสู่ระดับพลังงานต่ำสุดของ excited state ซึ่งเป็น meta stable ชั่วระยะเวลาหนึ่งก่อนกลับสู่ ground state แล้วจึงเกิด $T \rightarrow S_0$ หรือ G transition พร้อมทั้งคายพลังงานแสงออกมา ระยะเวลาในการเกิดการคายพลังงานแสงเป็น $10^{-3} - 10$ วินาที ขบวนการคายแสงนี้เรียกว่า phosphorescence
2. Thermoluminescence เป็นการเรืองแสงของโมเลกุลหลังจากได้รับพลังงานความร้อน
3. Electroluminescence เป็น luminescence ที่เกิดขึ้นโดยการ apply voltage ให้แก่มอเลกุล
4. Cathodoluminescence เป็น luminescence ที่เกิดจาก excited molecule ซึ่งได้รับพลังงานจาก cathode rays

5. Chemiluminescence เป็น luminescence ซึ่งเกิดขึ้นโดยการใช้พลังงานของปฏิกิริยาเคมีในการ excite สาร
6. Bioluminescence เป็น luminescence ที่เกิดจากสิ่งมีชีวิต

3 แสงและการทำปฏิกิริยารวมของแสงกับสสาร

แสงเป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีสมบัติเป็นคลื่น ซึ่งมีความยาวคลื่นและความถี่โดยมีความสัมพันธ์กันตามสมการ . 1

ขณะที่แสงตกกระทบสสารจะเกิดปรากฏการณ์ 2 อย่าง กรณีแรก แสงอาจผ่านทะลุสสารนั้นไปโดยที่สสารนั้นไม่ดูดกลืนแสงเลย กรณีที่สองสสารนั้นอาจดูดกลืนหมดหรือดูดกลืนไว้บางส่วน ซึ่งจะมีการถ่ายเทพลังงานจากแสงไปสู่โมเลกุล ขบวนการดูดกลืนแสงนั้นพลังงานในการดูดกลืนมีค่าอยู่ในหน่วยที่เรียกว่า quanta ดังแสดงในสมการ . 2

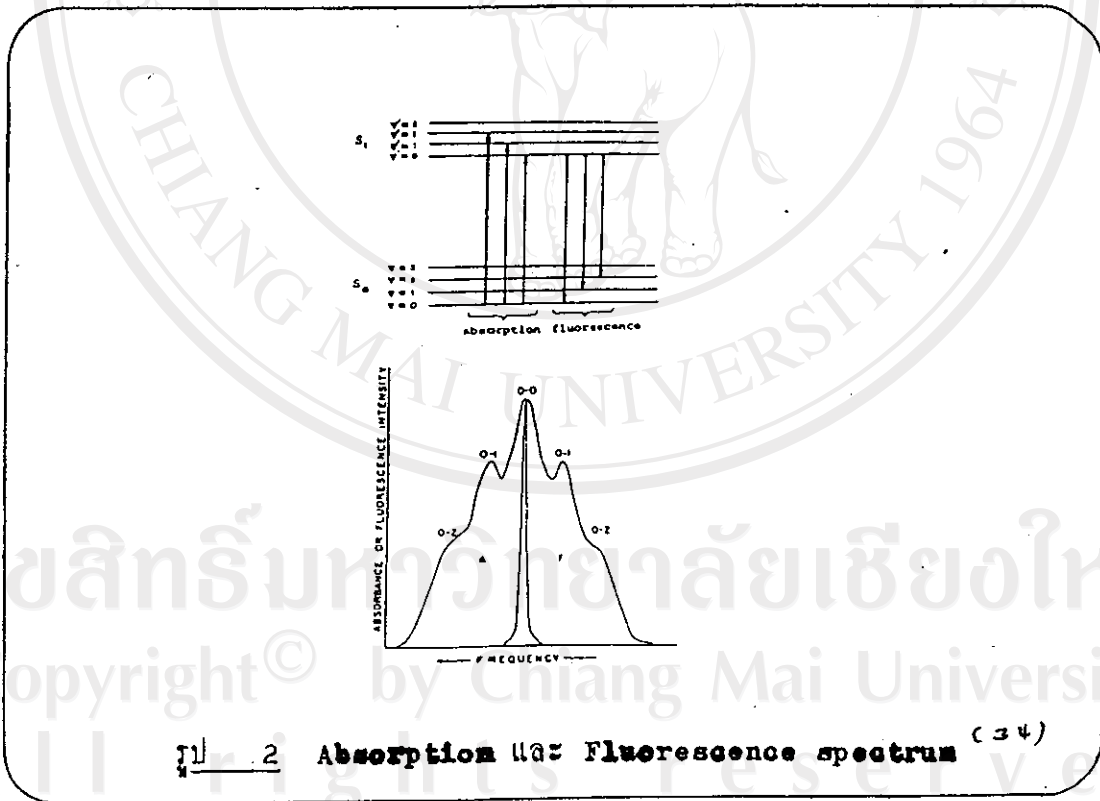
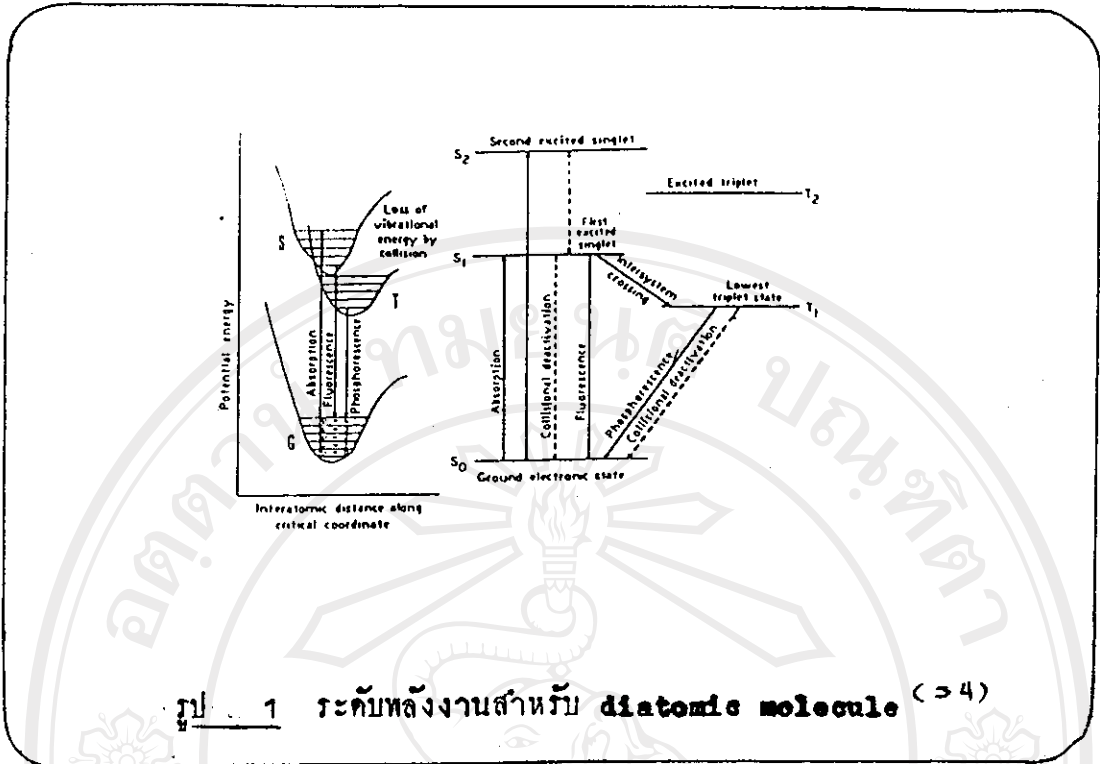
$$E = h\nu = \frac{hc}{\lambda} \quad (1)$$

เมื่อ E = พลังงานของโฟตอน (erg)

h = Planck's constant ซึ่งมีค่า 6.62×10^{-27} erg-sec

โมเลกุลทั้งหลายเมื่อได้รับพลังงานโดยการดูดกลืนแสงแบบ discrete quantum จะทำให้อิเล็กตรอนในโมเลกุลเคลื่อนไปสู่ orbital ใหม่ซึ่งมีพลังงานสูงขึ้น (excited state) และจะกลับสู่ระดับพลังงานที่ต่ำกว่า (ground state)

โดยการคายพลังงานออกมาในรูป luminescence

จากรูป 1 จะเห็นว่าในแต่ละ electronic state จะมีระดับพลังงาน vibrational ของโมเลกุลอยู่ด้วยซึ่งแทนด้วย $v = 0, 1, 2, 3, 4$ electronic state ระดับต่ำสุดเป็น ground state แทนด้วย G, excited singlet state แทนด้วย S และ T เป็น excited triplet state S และ T จะแตกต่างกันตรงการ spin ของอิเล็กตรอนโดย S มีการ spin ของอิเล็กตรอนตรงกันข้ามกัน แต่ T มีการ spin แบบขนานกัน

Polyatomic molecule ที่ ground stage G ส่วนมาก spin จะเป็นแบบตรงกันข้าม คือ อิเล็กตรอนตัวหนึ่งมี $S = +\frac{1}{2}$ อีกตัวหนึ่ง มี $S = -\frac{1}{2}$ ค่า multiplicity (M) ได้จากความสัมพันธ์ดังสมการ 2

$$M = 2S + 1 \quad (2)$$

เมื่อ $M =$ multiplicity
 $S =$ spin quantum number

ในกรณี paired electrons $S = 0$ M จะมีค่า = 1 เรียกว่า singlet electronic state ในกรณีที่ electronic state ของโมเลกุลมีการ spin ของอิเล็กตรอนแบบขนาน (unpaired electrons) อิเล็กตรอนทั้ง 2 ตัวจะมี $S = +\frac{1}{2}$ หรือ $-\frac{1}{2}$ ทั้งคู่ ดังนั้น $S = 1$ จะได้ $M = 3$ ซึ่งเรียกว่า triplet electronic state

เมื่อแสงตกกระทบโมเลกุลของสาร โมเลกุลจะถูกกระตุ้นพลังงานปริมาณพอเหมาะภายในเวลา 10^{-15} วินาที ซึ่งพลังงานที่ถูกกระตุ้นจะเป็นค่าเฉพาะของแต่ละสาร หลังจากนั้นอิเล็กตรอนจะเปลี่ยนระดับพลังงานไปอยู่ที่ excited singlet state $S_1, S_2 \dots$ การที่อิเล็กตรอนสามารถเปลี่ยนระดับพลังงานจาก

$G \rightarrow S_1$ หรือ S_2 นั้นจะเกิดขึ้นกรณีที่แสงอยู่ในช่วงคลื่น VIS และ UV ถ้าอิเล็กตรอนคายพลังงานเท่ากับพลังงานที่ดูดกลืนเข้าไปตอนแรก ขบวนการนี้เรียกว่า resonance fluorescence แต่ถาอิเล็กตรอนที่เปลี่ยนระดับพลังงานอยู่ใน lowest vibrational level ของ G เมื่ออิเล็กตรอนไปอยู่ที่ excited state จะอยู่ที่นั่นประมาณ 10^{-4} วินาที แล้วเปลี่ยนไปอยู่ที่ lowest vibrational level ($V = 0$) ของ excited singlet state และกลับลงมาสู่ G โดยการคายพลังงาน ขบวนการนี้เรียกว่า fluorescence ซึ่งพลังงานแสงที่คายออกมาจะมีค่าน้อยกว่าที่ดูดกลืนเข้าไป เนื่องจากมีพลังงานบางส่วนหายไปก่อนจะมีการคายพลังงานออกมา ดังนั้น fluorescence จึงมีความยาวคลื่นยาวกว่าความยาวคลื่นที่ดูดกลืนเข้าไป ดังรูป 2

แต่ถาอิเล็กตรอนเปลี่ยนแปลง multiplicity จาก singlet excited state ไปสู่ triplet state โดยขบวนการ intersystem crossing ในระยะเวลา 10^{-8} วินาที จากนั้นอิเล็กตรอนจะกลับไปที่ lowest vibrational level ของ T จากนั้นอิเล็กตรอนที่ T จะกลับลงมาที่ G (S_0) โดยตรงพร้อมทั้งคายพลังงานแสงออกมา ถ้าเกิดไว้มากเรียกว่า delayed fluorescence แต่ถาเกิด transition ในช่วงเวลา 10^{-4} ถึง 10 วินาที เรียกว่าเกิด phosphorescence

4 ชนิดของ Fluorescence และ Emission process

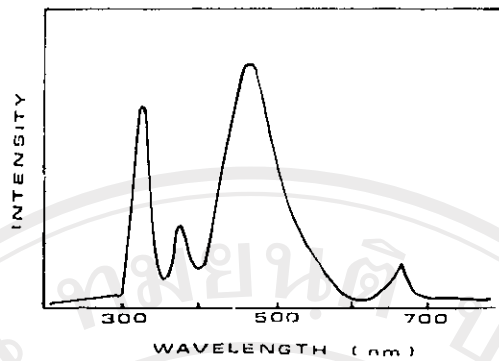
Fluorescence ที่เกิดขึ้นในสารละลายเรียกว่า Stokes fluorescence ซึ่งสารจะคายแสงออกมามีความยาวคลื่นยาวกว่าแสงที่ดูดกลืนเข้าไป แต่ถาเพิ่มความร้อนให้กับโมเลกุลเปลี่ยนระดับพลังงานไปอยู่ที่ excited state แล้วมีการคายพลังงานแสงออกมามีความยาวคลื่นสั้นกว่าเดิมจะเรียกว่า anti-

Stokes fluorescence ซึ่งมักจะพบในพวก dilute gases ที่อุณหภูมิต่ำ ๆ ตัวอย่างเช่น เมื่อ excite copper-activated cadmium sulfide คายแสงสีแดงก็จะคายแสงสีเขียวออกมา

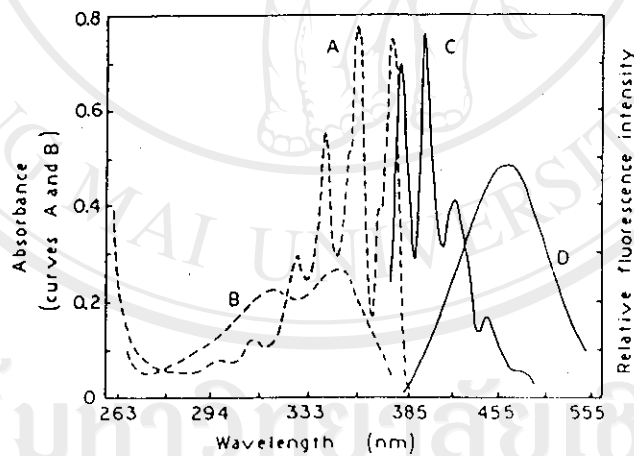
Resonance fluorescence คือการคายพลังงานแสงออกมามีความยาวคลื่นเท่ากับความยาวคลื่นที่ถูกคลื่นเข้าไป ซึ่งจะไม่พบในพวกสารละลาย เนื่องจากผลของ solvent interactions แต่จะพบ resonance fluorescence ในกาซและของแข็ง (ซึ่งเป็นหลักการของ atomic fluorescence)

ถ้าอิเล็กตรอนถูกคลื่นพลังงานแสงแล้วเปลี่ยนระดับพลังงานไปอยู่ที่ higher vibrational level โดยไม่เกิด electronic transition แล้วอิเล็กตรอนก็กลับลงมาที่ original state ($v = 0$) ภายในเวลา 10^{-15} วินาที จะให้แสงออกมามีความยาวคลื่นเท่ากับที่ excite (มีพลังงานเท่ากัน) การคายแสงแบบนี้เรียกว่า Rayleigh scattering ปรากฏการณ์นี้ทำให้ลดลงได้โดยการทดลองที่ความยาวคลื่นยาวกว่าเดิม แต่ก็จะมีปัญหาเกิดขึ้น กล่าวคือ จะทำให้ intensity ของ fluorescence ลดลง ถ้าใช้ความยาวคลื่นยาวกว่าเดิม excite สาร และจะทำให้ absorption และ fluorescence spectra อยู่ใกล้กันเกินไป

นอกจากนี้ยังมี scattering emission ซึ่งคล้ายคลึงกับ Rayleigh scattering คือ Raman effect Raman scatter จะเกิดใน fluorescence scattering ที่ความยาวคลื่นมากกว่าหรือน้อยกว่า Rayleigh-scatter peak Raman bands จะ weak กว่า Rayleigh-scatter peak มาก แต่ถ้าใช้ source ที่มี intensity สูง Raman band จะเข้มข้น ความสัมพันธ์ของทั้ง 3 นี้ ได้แสดงไว้ในรูปที่ 3

รูปที่ 3 Fluorescence spectra ของ quinine sulfate (33) ใน 0.1 N N_2SO_4 ($\lambda_{ex} = 320$ nm)
 Peak : 320 nm, Rayleigh scatter; 360 nm, Raman scatter ของน้ำ ; 450 nm, quinine fluorescence; 640 nm, second-order Rayleigh scatter; 720 nm, second-order Raman scatter.

รูปที่ 4 Absorption และ fluorescence spectra (33) ของ Anthracene (ใน ethanol) และ Quinine (ใน 0.1 N H_2SO_4) : curve A, anthracene absorption; curve B, quinine absorption; curve C, anthracene fluorescence; curve D, quinine fluorescence.

5 Excitation และ Emission spectrum

fluorescence จะมี spectrum 2 อย่าง คือ excitation spectrum (เป็น spectrum ที่แสดงความยาวคลื่นที่สารดูดกลืนเพื่อทำให้เกิด fluorescence) และ emission spectrum (เป็น spectrum แสดงความเข้มของแสงที่คายออกมาที่ความยาวคลื่นต่าง ๆ) ในโมเลกุลของสารแต่ละชนิด รูปร่างของ excitation spectrum ควรจะเหมือนกับ absorption spectrum (ถึงแม้จะไม่เกิด fluorescence) แต่จากการทดลองพบว่า spectrum ทั้งสอง อาจจะต่างกัน ซึ่งอาจจะเนื่องมาจาก

- (1) sensitivity ของ photomultiplier tube เปลี่ยนไป
- (2) bandwidth ของ monochromator เปลี่ยนไป
- (3) ผลของการใช้ slit คงที่ในการศึกษา

Emission หรือ fluorescence spectrum จะมีลักษณะอย่างไร ขึ้นอยู่กับความยาวคลื่นที่ใช้ในการ excite สาร ถ้า excite สารที่ความยาวคลื่น ตรงกับ absorption สารนั้นจะดูดกลืนแสงนั้นได้มากและจะคายแสงออกมาได้มาก เช่นกัน แต่ละ absorption band ที่เกิดจากสารซึ่งอยู่ที่ excited state กรณี first electronic state จะสอดคล้องกับ emission หรือ fluorescence band ซึ่ง bands ทั้งสองจะเป็น mirror image ซึ่งกันและกัน ดังรูป 4

จากรูป 4 เป็น absorption และ emission spectrum ของ anthracene และ quinine anthracene จะมี 4 absorption peaks ในการเกิด $S_0 \rightarrow S_1$ transition (ดูดกลืนแสงแล้วไปอยู่ที่ vibrational level ที่ต่างกัน) แล้วก็จะคายแสงออกมา ซึ่งจะมี 4 emission peaks มีลักษณะ คล้ายกับเป็น mirror image กัน (A และ C) สำหรับ quinine จะมี 2 exci-

tation peaks peak แรกอยู่ที่ 250 nm คือ เกิด $S_0 \rightarrow S_2$ transition และ peak ที่สองที่ 350 nm คือ เกิด $S_0 \rightarrow S_1$ transition แต่จะคายแสงที่ความยาวคลื่นเดียว คือ มี emission peak เพียง peak เดียวเกิดจาก $S_1 \rightarrow S_0$ transition

เนื่องจากการคายพลังงานแสงเป็นสมบัติเฉพาะตัวของสาร กรณีสารในสารละลายผสมจึงสามารถใช้ fluorescence ศึกษาสารนั้นได้ แต่ถาสารมี emission peak เกิดที่ความยาวคลื่นเท่ากัน ก็ใช้ excitation หรือ absorption peak ซึ่งจะต่างกัน ศึกษาสารก็ได้ fluorescence spectroscopy จึงสามารถใช้งานได้กว้างกว่า

6 Fluorescence quantum efficiency

ทุกโมเลกุลที่ถูกคลื่นแสงแล้วสามารถให้ fluorescence ออกมา จะอธิบายได้ในเฟอมของ quantum yield หรือ quantum efficiency, Φ ซึ่งเป็นอัตราส่วนระหว่างพลังงานที่คายออกมาต่อ quantum ของพลังงานที่ถูกคลื่น

$$\Phi = \frac{\text{จำนวน quanta ที่ emitted}}{\text{จำนวน quanta ที่ absorbed}} \quad (6.3)$$

ถ้า Φ มีค่าสูง fluorescence intensity ก็จะมีสูงด้วย ถ้า Φ มีค่าเท่ากับ 0 หรือใกล้ 0 ก็จะไม่มีการ fluorescence พลังงานที่โมเลกุลถูกคลื่นเข้าไปบางส่วนจะหายไปอย่างรวดเร็วโดย collisional deactivation

ค่าของ Φ จะหาได้จากการวัด fluorescence ของพวกสารละลายเจือจาง เช่น สารละลาย quinine sulfate ซึ่งมีค่า $\Phi = 0.55$ จากนั้นก็หาค่า Φ ของ unknown ได้จากสูตรต่อไปนี้

$$\Phi_{\text{unk}} = \Phi_{\text{std}} \frac{F_{\text{unk}}}{F_{\text{std}}} \cdot \frac{q_{\text{std}}}{q_{\text{unk}}} \cdot \frac{A_{\text{std}}}{A_{\text{unk}}} \quad (4)$$

เมื่อ F = relative fluorescence หาโดยการ integrate พื้นที่ใต้ curve fluorescence

q = relative photon output ของ source ที่ excitation wavelength

A = Absorbance

quantum yield ของสารประกอบต่าง ๆ จะขึ้นอยู่กับความยาวคลื่นที่ใช้ excite สาร และยิ่งขึ้นอยู่กับอุณหภูมิ คือ ที่อุณหภูมิสูง ๆ Φ จะลดลง

7 ความสัมพันธ์ระหว่าง fluorescence intensity กับความเข้มข้นของสาร

Fluorescence intensity และความเข้มข้นของสารมีความสัมพันธ์กันตามสมการ 5

$$F = \Phi I_0 (1 - e^{-\epsilon bc}) \quad (5)$$

เมื่อ F = fluorescence intensity

Φ = quantum yield

I_0 = incident radiation power

ϵ = molar absorptivity

b = path length ของ cell

c = molar concentration

จากสมการ 5 จะเห็นว่าสิ่งที่มีผลต่อค่า F มีอยู่ 3 factors คือ

1. quantum efficiency, Φ ถ้าค่า Φ มากจะทำให้ค่า F มากด้วย
2. ความเข้มของแสง, I_0 ถ้า I_0 มีค่ามากก็จะให้ค่า F มาก แต่ในทางปฏิบัติพบว่าความเข้มของ source มากจะทำให้สารสลายตัวได้ ดังนั้นต้องใช้ source ที่เหมาะสมเช่น ใช้ Hg หรือ Xe-lamp
3. molar absorptivity, ϵ ถ้าค่า ϵ มาก ค่า F ก็จะมีมาก

สำหรับกรณี dilute solution สมการ 5 จะเป็นไปตามกฎของเบียร์ (Beer's Law) ดังนี้

$$F = K \Phi I_0 \epsilon bc \quad (6)$$

เมื่อ K = proportionality constant

ในกรณีสารที่มีความเข้มข้นมาก ๆ ค่า F จะลดลง เนื่องจากสารละลายเข้มข้นการกระจายแสงจะไม่สม่ำเสมอ จึงเกิด quenching ทำให้เกิดการเบี่ยงเบนไปจากกฎของเบียร์

8 สิ่งที่ต้องพิจารณาในการทดลอง (Practical considerations)

(1) ข้อดีของ fluorescence ในกรณี molecular emission เป็นเทคนิคการวิเคราะห์ที่สำคัญวิธีหนึ่งเพราะมี sensitivity ดี และ specificity ดี สามารถใช้วัดความเข้มข้นได้ต่ำมากถึงระดับ ppb และมี sensitivity มากกว่า spectrophotometric methods ประมาณ 1000 เท่า ทั้งนี้เพราะ fluorescence วัดโดยตรง ซึ่งสามารถจะเพิ่มหรือลด intensity โดยเปลี่ยนแปลง exciting radiant energy แต่ใน spectrophotometric methods วัด absorption ของสารโดยการวัดแสงที่เหลืออยู่ หลังจากสารนั้นดูดกลืนแสงไปแล้ว ซึ่งจะมี intensity ต่ำ ดังนั้น sensitivity จึงลดลง

fluorescence เป็นวิธีวิเคราะห์ที่มี specificity ค่อนข้างสูง

2 ประการคือ

1.1 สารที่จะศึกษา fluorescence ได้จำเป็นต้อง absorb แสงได้ แต่สารที่ absorb แสงได้ไม่จำเป็นต้องคายแสง (emit) แสงได้ ดังนั้นจึงมีสารบางตัวเท่านั้นที่ให้ fluorescence ซึ่งอาจใช้ความยาวคลื่นที่ absorb หรือ emit แสงเป็นตัวบอกลักษณะสาร

1.2 เทคนิคนี้สามารถใช้ได้ 2 ความยาวคลื่นในการศึกษา ในขณะที่ spectrophotometry ใช้เพียงความยาวคลื่นเดียว

ความแตกต่างระหว่าง excitation และ emission peak จะอยู่ในช่วง 10-280 nm ส่วน emission ที่ความยาวคลื่นเดียวกับ excitation ก็คือ เกิด scattering

(2) ข้อจำกัดของ fluorescence techniques Fluorescence ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ หลายประการดังต่อไปนี้

2.1 Photochemical decomposition

ความเข้มของแสง UV ที่ใช้ excite สารอาจมีผลทำให้สารเกิดการสลายตัวทำให้ fluorescence intensity ลดลงได้ ดังนั้นในการศึกษาโดยเทคนิคนี้ จึงควรใช้ความยาวคลื่นที่ยาวในการ absorb เป็นตัว excite สาร และควรวัด fluorescence ทันทีที่เริ่ม excite ไม่ควรปล่อยให้ถูกแสงนาน ๆ ในกรณีที่เป็นสารมาตรฐาน เช่น quinine sulfate ก็ควรเก็บไว้ในขวดสีดำ เพื่อป้องกันไม่ให้ถูกแสงอาทิตย์หรือแสง UV

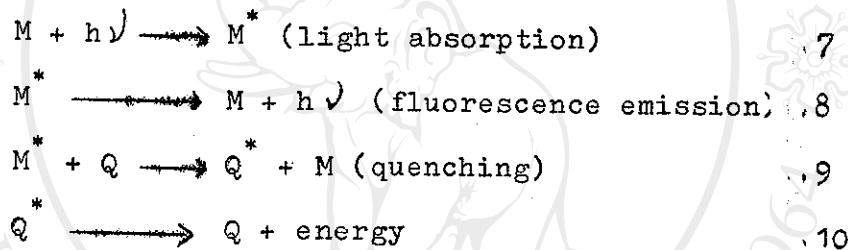
2.2 Viscosity (ความหนืด)

Fluorescence intensity ของสารประกอบจะขึ้นอยู่กับความหนืดของตัวกลาง กล่าวคือ ถ้ามีความหนืดมาก fluorescence intensity จะมาก

ทั้งนี้เนื่องจากการชนกันระหว่างโมเลกุลมีน้อยลง จึงมีการสูญเสียของพลังงานน้อย ดังนั้นในการวิเคราะห์ ถ้าต้องการเพิ่ม intensity ก็ทำได้โดยใช้ตัวทำละลายที่มีความหนืด ที่นิยมใช้คือ glycerol หรือ gelatin เป็นต้น

2.3 Quenching

Quenching คือ ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วทำให้ fluorescence intensity ลดลง เพราะมีการถ่ายเทพลังงานระหว่าง fluorophor กับสารอื่นที่อยู่ในระบบนั้น กลไกทั่วไปในการเกิดขบวนการ quenching (quenching process) คือ

การเกิด quenching มี 4 แบบ คือ

2.3.1 Temperature quenching

2.3.2 Concentration quenching

2.3.3 Oxygen quenching

2.3.4 Impurity quenching

Quencher อย่างหนึ่งที่มีผลทำให้ fluorescence intensity เปลี่ยนไป เช่น I^- และ NO ที่มีปริมาณเล็กน้อยก็เป็นทั้ง quencher และ interference, dichromate ที่มีปริมาณน้อย ๆ ก็สามารถ emit แสงได้ ถ้ามี excitation ที่เหมาะสม จึงไม่ควรล้าง cell ด้วย dichromate cleaning solution

Temperature quenching เมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น fluorescence จะลดลง ทั้งนี้เนื่องจากขณะที่อุณหภูมิสูงขึ้นจะเพิ่ม molecular motion และเกิด collisions ดังนั้นพลังงานบางส่วนจะหายไป ซึ่งตามธรรมดา fluorescence จะเปลี่ยนไป 1% ขณะที่เปลี่ยนอุณหภูมิ 1°C แต่สารบางชนิดอาจเปลี่ยนได้ถึง 5%

ดังนั้นในการทดลองจึงต้องควบคุมอุณหภูมิให้คงที่เพื่อจะได้ precision และ accuracy ที่ดี

Concentration quenching เนื่องจาก fluorescence intensity จะแปรโดยตรงกับ molar absorptivity (ตามสมการ 5) ดังนั้นถ้าสารมีความเข้มข้นมากจะถูกดูดแสงมาก ทำให้ fluorescence ที่ได้น้อยกว่า แต่ถ้าสารถูกดูดแสงมากเกินไปจะทำให้แสงผ่านไปในสารละลายได้ไม่สม่ำเสมอ เมื่อความเข้มข้นต่ำ ๆ จะได้ curve เส้นตรง (เมื่อ plot ระหว่างความเข้มข้นกับ fluorescence intensity) และเมื่อความเข้มข้นเพิ่มขึ้นจนถึงค่าหนึ่งค่า F จะลดลง

concentration quenching อาจลดลงได้ถ้าเปิด slit ให้กว้างขึ้น หรือทำ cell ให้บางลง ถ้า concentration quenching เกิดที่สารนั้น เกิด dimer หรือ polymer จะเรียกว่า excimer quenching excimer จะมี electron orientation ทางออกไป และมี emission wavelength ยาวกว่าพวก monomer

Impurity Quenching Fluorometry เป็นเทคนิคที่ specific และ sensitive ซึ่งไม่ค่อยมี impurity รบกวน เพราะในการวัดส่วนมากจะทำให้สารละลายเจือจางมาก ๆ ซึ่งจะมี impurities เหลืออยู่น้อยมาก ดังนั้นจะมีผลต่อ fluorescence โดยเกิด inner-cell effect, collisional quenching,

energy transfer charge transfer หรือผลของอะตอมหนัก ซึ่งผลเหล่านี้
นักเคมีวิเคราะห์ต้องพยายามกำจัด interference โดยทำสารละลายให้เจือจาง
มาก ๆ หรือใช้เทคนิคในการแยกสารออกจากกัน

Oxygen quenching ออกซิเจนที่มีอยู่ในสารละลายซึ่งเข้มข้น 10^{-3} M จะ
ทำให้ fluorescence intensity ของสารลดลง 20 % oxygen quenching
เป็นแบบหนึ่งของ excited-state quenching ดังนั้นจึงสามารถใช้ในการหา
dissolved-oxygen ได้ แต่ถ้าวัดศึกษาสารอื่นก็ต้องกำจัดออกซิเจนออกโดยใช้
inert gas เช่น N_2 ซึ่งจะช่วยให้ sensitivity อีกด้วย

นอกจากนี้ขีดจำกัดของ fluorescence ยังขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อม เช่น
อุณหภูมิ, pH และ ionic strength